

gen er enig i, at rigsfællesskabet skal styrkes, og statsministeren fremhævede det forbillede, som rigsfællesskabet er, når man ser på de løsninger eller rettere ikkeløsninger, der kendetegner udviklingen i mange andre dele af verden, og jeg er naturligvis helt enig i statsministerens betragtninger.

Statsministeren sagde også, at han og regeringen ikke var enig i den formelle del af forslaget, og at der kunne være en risiko for, at man her bevægede sig hen mod en overbygning på eksisterende institutioner. Det er ikke tilfældet, og det har naturligvis heller ikke været hensigten med forslaget, jf. den kompetence, vi foreslår at rigsrådet skulle have, altså alene en rådgivnings- og høringsfunktion.

Statsministeren nævnte også det initiativ, han har taget til rigsmøder mellem den danske regering og regeringerne i Grønland og på Færøerne. Det synes vi er et godt initiativ, og om ikke andet er jeg da glad for, at det forslag, Det Konservative Folkeparti har fremsat, tilsyneladende har været medvirkende til, at også statsministerens interesse for at styrke samarbejdet, om end det så alene er på regeringsplan, er blevet øget.

Både hr. Torben Lund og hr. Christian Mejdahl gik ind i en drøftelse om, skal vi så sige den model, Det Konservative Folkeparti har foreslået. Hr. Mejdahl pegede på størrelsen og på sammensætningen af rigsrådet, og her vil jeg da klart understrege, at det ikke fra konservativ side har været et ønske at fremsætte et forslag, som der slet ikke kunne forhandles om. Det er et forslag, som naturligvis kan drøftes – både når det gælder størrelse og sammensætning – i en helt åben debat, og derfor er jeg også glad for det, flere ordførere har været inde på, nemlig at vi kan bruge udvalgsbehandlingen til dels at indhente høringssvar fra Lagtinget og fra Landsstyret, dels internt at drøfte, hvordan forslaget kan bruges som afsæt til at styrke forbindelserne.

Jeg synes, fru Margrete Auken pegede rigtigt på spørgsmålet: Ved vi nok om hinanden? Altså, samarbejdet har jo en tendens til at være et samarbejde mellem regeringerne og kontaktmøder mellem præsidierne, men kun i meget begrænset omfang mellem parlamenterne og i et vist omfang mellem de politiske partier, men alt sammen baseret på sådan lidt mere eller mindre uformelle, personlige kontakter og andet, en personlig interesse og i mindre grad nogle formalia, som efter vores opfattelse er vigtige at drøfte, hvis det her som sagt ikke bare skal være ord.

Hr. Estrup nævnte, at der kunne være nogle i Grønland og på Færøerne, som frygtede, at man med et sådant forslag ville gå ret tæt på selvstyremodellen. Jeg forstår godt synspunktet, men igen synes jeg, man skal se på, hvad der er sigtet med dette forslag, for naturligvis er der ikke hermed nogen intentioner om at berøre den formelle struktur og de institutioner, som i dag ligger i rigsfællesskabet, naturligvis ikke.

Fru Jette Gottlieb nævnte, at både den færøske banksag og måske Thulesagen kunne have fået et bedre forløb, hvis der havde eksisteret et sådant rigsråd. Det ved vi jo ikke. Det kan ingen vide noget som helst om, men givet er det, at der også, når vi taler om konkrete sager, her ville være en mulighed for formelt og uformelt at få etableret et forum, som kunne styrke kommunikationen mellem de enkelte dele af rigsfællesskabet.

Hr. Hillerup-Jensen synes jeg havde et meget velformuleret og klogt indlæg, selv om vi jo altså ikke kunne være enige i konklusionen, men det var et indlæg, som jeg var glad for. Han rejste bl.a. spørgsmålet, om Danmark har været nok engageret i rigsfællesskabet, og også spørgsmålet, om det var nødvendigt med den formelle struktur. Det er jo temaer, jeg har kommenteret, men som jeg synes hr. Hillerup-Jensen formulerede på en god måde, også med påpegning af, at dette forslag om ikke andet så kan skabe en større bevidstgørelse i forhold til emnet.

Hr. Hans-Pavia Rosing synes jeg også havde et godt indlæg. Han ironiserede lidt over, at Det Konservative Folkeparti og IA, Inuit Ataqatigiit, her åbenbart, hvad jeg ikke vidste, har nogle fælles overvejelser, men lad mig så sige, at fordi partier med forskelligt ideologisk udgangspunkt kan få samme tanke, behøver tanken ikke nødvendigvis at være gal. Den behøver ikke nødvendigvis at være forkert.

Til gengæld sagde hr. Hans-Pavia Rosing, at der også efter hans opfattelse var behov for et parlamentarisk islæt i samarbejdet, og det er jeg enig i. For det er jo netop det, der adskiller, skal vi sige statsministerens model fra det forslag, Det Konservative Folkeparti har fremsat, hvor også den parlamentariske del er langt stærkere med; også det med den formelle høringsproces er jeg som sagt enig i.

Hr. Johannes Martin Olsen og hr. Óli Breckmann kommenterede også forslaget, og også her lyttede jeg naturligvis grundigt. Jeg synes måske nok, hr. Breckmann var mere kon-